

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

Την Παρασκευή 13 Νοεμβρίου, το Ράλλειο Γυμνάσιο Θηλέων Πειραιά πήγε «Παλλάς»!

Με συμμετοχή 200 ατόμων, το σχολείο μας "κατέλαβε" σχεδόν τη μισή πλατεία του θεάτρου για να παρακολουθήσει την παράσταση "Billy Elliot" διάρκειας 180'.

Ένα ιστορικό μιούζικαλ γεμάτο **μηνύματα ανοχής, αλληλεγγύης και ελπίδας!**

Το έργο διαδραματίζεται στα 80's και πραγματεύεται θέματα όπως η οικονομική κρίση, η αγανάκτηση των εργατών (ανθρακωρύχων) και ο αένας αγώνας για ένα καλύτερο μέλλον.

Μέσα σε μία κοινότητα που "αγκομαχά", για να επιβιώσει, ένα 11χρονο αγόρι αποφασίζει να καλλιεργήσει το έμφυτο ταλέντο του στο χορό και συγκεκριμένα στο μπαλέτο, παρά τις απαγορεύσεις του πατέρα του.

Το αγόρι έρχεται αντιμέτωπο με διάφορες ρατσιστικές αντιλήψεις για όσους άντρες έκαναν και κάνουν μπαλέτο, κάτι που του γεννά ενδοιασμούς και δισταγμούς για το μέλλον του.

Με τη βοήθεια όμως μιας κάπως κυκλοθυμικής αλλά συνάμα και εμπνευσμένης δασκάλας μπαλέτου, τη συμπαράσταση ενός καλού φίλου, αλλά και με την αρχική αποδοκιμασία ενός συντηρητικού πατέρα και ενός επαναστάτη αδερφού και τέλος την επιφυλακτικότητα της γιαγιάς που διέθετε τη "φλόγα του χορού", ο μικρός Billy αρχίζει τη δύσβατη και σκληρή πορεία του για την εκπλήρωση του ονείρου μέσα σε μια κοινωνία ολότελα εχθρική προς την τέχνη και συμφιλιωμένη με την άρνηση και την απογοήτευση.

Όπως γίνεται όμως σε κάθε μιούζικαλ που σέβεται τον εαυτό του, δεν παραλείπεται ένα ανυπέβλητο happy ending!

Αρπάζοντας από το χέρι τη διαφορετικότητα και "κλωτσώντας" την προκατάληψη ο Billy θα επιτύχει τον στόχο του.

Αυτή η παράσταση πιο επίκαιρη από ποτέ μας υπενθύμισε σίγουρα πόσο σημαντικό είναι να αγκαλιάζουμε το διαφορετικό, να αποδεχόμαστε το νέο και να παλεύουμε για τους στόχους μας ενωμένοι.

Ήταν μια εμπειρία που θα μείνει ανεξίτηλα χαραγμένη στο μυαλό μας.

Σύμφωνα με τις εντυπώσεις των ίδιων των μαθητριών, το έργο "ήταν εξαιρετικό", γιατί συνδύαζε σε απόλυτη αρμονία το γέλιο και το κλάμα, "περνούσε πολλά μηνύματα", όπως **τη δυσκολία ύπαρξης της μονογονεϊκής οικογένειας, την τραγική απώλεια και απουσία της μητέρας για ένα παιδί, τις μυστηριώδεις σχέσεις ανάμεσα στα φύλα κατά την προ-εφηβεία, την αποδοκιμασία της ομοφοβίας και το κορυφαίο μήνυμα της επιμονής για την επίτευξη ενός σπουδαίου στόχου**. Ακόμα αυτό το θεατρικό είχε απόλυτη συνέπεια στο ραντεβού του με ένα είδος έξυπνου χιούμορ, γι' αυτό αποτελεί μία από τις καλύτερες θεατρικές παραστάσεις που έχω δει. Με άμεσο τρόπο τονίζοταν **η ανάγκη αποδοχής της διαφορετικότητας** στις μέρες μας. Από τις λίγες παραστάσεις με **επίκαιρο και εύστοχο μήνυμα**.

Δανάη Θεοδωρακάκου

